

тъ съ изобщо благородни жени. Тъ съ добри, иматъ отлично тѣлосложение, лице красиво, погледъ мекъ, чело симетрично, носъ правиленъ, а по сърце тъ съ меки, аѣжни, отзивчиви къмъ страданията на хората, готови да помогатъ. „Мария“ на еврейски значи солена вода. Мария всѣкога посолява свѣта; благодарение на нея, той не се разваля, не се вкисва, не гине, и, когато вие имате марийния принципъ у васъ, вашето сърце не се разлага. „Марта“ излиза отъ „марата“, което значи горчивъ, кисълъ, буенъ; тъ че този горчивъ принципъ у васъ постоянно се люти, гнѣви, недоволенъ е, и това той го прави не отъ зла мисъль, но защото е единъ принципъ много активенъ, който откаждъто mine, иска отворенъ путь. Ако е Марта, ще видите, че сутринъ, като стане въ кашци, всички слуги сѫ на кракъ, викъ крѣськъ; вдигне ли метлата, всички бѣгатъ на половинъ километъръ; тя казва: „Всичко тукъ трѣбва да бѫде въ редъ и поредъкъ“ Тази Марта е и въ черкви, и въ училища и въ сѫдилища — навсѣкаждъ я има. Тя е необходима: но не давайте прѣимущество нито на нея, нито на другата — нито на единия, нито на другия принципъ.

Съ тѣзи два принципа ще свържа други два принципа, които формулирамъ така: принципъ на висшето и принципъ на нишето. Принципътъ, който се олицетворява въ Мария, представля висшето, което показва какъ да служимъ на Бога, какъ да сме въ хармония съ висшите сѫщества, светиите, ангелите, които знаятъ повече отъ настъ, знаятъ да се подчиняватъ — ще седнемъ тихо и спокойно при нозѣтъ на Учителя да се учимъ. Ще кажете: